

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoE/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413209892
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8413209892.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. U. XXX/XX, W. H., o vymozenie 885,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 6Er/897/2013-13 zo dňa 21.11.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1. stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 50 ods. 5; 52 ods. 1, 3, 4; 53 ods. 1, 2; 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Konštatoval, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

Plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom, ktorý je vo veci exekučným titulom, bolo rozhodcovským súdom odôvodnené výlučne ako plnenie vyplývajúce zo zmenky vystavenej povinným, ktorá bola neskôr vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky obsahnutej v bode 13, Všeobecných podmienok pre poskytnutie úveru.

Aj právne zdôvodnenie priznania nároku oprávnenému, o ktoré sa opiera rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový.

Dohoda o vyplnení zmenky v bode 13. Všeobecných podmienok pre poskytnutie úveru, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, poskytuje veriteľovi neprimeranú výhodu a spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, lebo ponecháva len na dodávateľovi (veriteľovi), aby určil, aká je výška jeho nárokov voči spotrebiteľovi (dlžníkovi) ku dňu vyplnenia zmenky. Takýmto spôsobom môže veriteľ jednostranne určiť výšku dlhu bez toho, aby bola táto výška niekým preskúmateľná, keďže zmenka je abstraktný právny úkon.

Uvedená dohoda o vyplnení zmenky umožňuje obchádzanie predpisov o ochrane spotrebiteľa, keďže veriteľ môže vyplnením zmenky obísť napr. aj predpisy o výške priemernej odplaty, sankcií a pod. Dohoda o vyplnení zmenky je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú predtlačené na rubovej strane zmluvy o úvere, a ktoré veriteľ používal vo vzťahu k neurčitému počtu svojich klientov. Preto spĺňa aj druhú podmienku neprijateľnej klauzuly v spotrebiteľskej zmluve, že ide o dojednanie, ktoré nie je individuálne dojednané.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ukladá exekučným súdom pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to, či je na jeho základe možné exekúciu vykonať, teda či tu nie sú také zákonné ustanovenia, ktoré by bránili vykonaniu exekúcie na základe tohto exekučného titulu. Tieto ustanovenia môžu mať rôzny charakter a môže ísť aj o ustanovenia, ktoré ustanovujú povinnosť exekučného súdu skúmať aj materiál správnosť exekučného titulu, teda posúdiť, či nárok priznaný exekučným titulom je v súlade s právom.

Takýmto ustanovením je aj ustanovenie § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňuje exekučnému súdu skúmať materiál správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, a to aj bez návrhu.

Z ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní možno vyvodíť, že na to, aby mohla byť exekúcia vykonaná na základe rozhodcovského rozsudku, musí byť rozhodcovský rozsudok v súlade s týmto ustanovením, teda nesmie byť vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré trpelo vadou uvedenou v § 40 písm. a) alebo b) Zákona o rozhodcovskom konaní a nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Keď rozhodcovský rozsudok odporuje týmto zákonným ustanoveniam, nestráca síce svoju vlastnosť exekučného titulu, tieto jeho nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonanie exekúcie na jeho základe.

Exekučný súd musí zamietnuť návrh na udelenie poverenia, ak zistí rozpor exekučného titulu so zákonom.

Preto súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený.

V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti, ktorú mu zveril zákon. Okrem ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na zistený skutkový stav aplikoval aj ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvého stupňa na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konania v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale súd prvého stupňa citované ustanovenie nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených listín posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu. Preskúmaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú naplnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. V rámci materiálneho prieskumu exekučného titulu exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, Musí sa len obmedziť na skúmanie výroku exekučného titulu. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu.

Oprávnený ďalej namietal, že v prípade, ak exekučný súd na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ukrátil strany exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon. Takýmto postupom súdu dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovského rozsudku, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné, Konajúci súd tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a zaťažil konanie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu.

V zmysle článku 2 zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, rozhodcovský súd postupuje

v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní, a preto bol exekučný titul vydaný v súlade s týmto zákonom.

Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 ods. 1, O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi, uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam oprávneného odvolací súd len dopĺňa:

Podľa § 35 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok. Teória rozoznáva dvojaké účinky právoplatnosti, tzv. formálne a tzv. materiálne. Formálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, teda že žiadne opravné prostriedky už nemajú suspenzívny účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, medzi ktorými má táto právoplatnosť účinky, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku (*res iudicatae*), v ktorom nemožno znovu konať, a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Kým formálna právoplatnosť je bezvýnimočná, teda rozhodnutie buď je, alebo nie je napadnuteľné riadnymi opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje omnoho väčšou flexibilitou.

Materiálna právoplatnosť rozhodnutí nie je bezvýnimočná, ale z vážnych dôvodov existujú z nej výnimky. Určenie týchto dôvodov a rozsahu, v akom sa na účinky materiálnej právoplatnosti nemá prihliadať, patrí zákonu, teda zákonodarcovi a súdom nepatrí skúmať vhodnosť či nevhodnosť zákonodarcom zvoleného riešenia, pokiaľ nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi alebo medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené v súlade so zákonom (čl. 125 ods. 1 písm. a/ a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Vzhľadom na ustanovenie § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní sa uvedené vzťahuje aj na rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol účinky právoplatného rozsudku súdu. Z účinkov materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku tak existujú výnimky rovnako, ako z účinkov materiálnej právoplatnosti súdnych rozhodnutí. Typickým prejavom takejto výnimky je ustanovenie § 40 zákona o rozhodcovskom konaní, o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ by totiž bolo ustanovenie § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní vykladané doslovne, potom by súd v konaní o tejto žalobe nemohol rozhodcovský rozsudok vôbec preskúmať, pretože by ním bol v zmysle § 35 zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 159 O.s.p. viazaný. Takýto výklad by bol zjavne proti zreteľne vyjadrenej vôli zákonodarcu, ktorý v § 40 zákona o rozhodcovskom konaní zakotvil oprávnenie súdu takýto rozhodcovský rozsudok preskúmať v rozsahu tam uvedenom.

Z uvedeného dôvodu je preto potrebné i ustanovenie § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v spojení s § 159 O.s.p. redukovať tak, že účinkami materiálnej právoplatnosti doručeného rozhodcovského rozsudku nie je viazaný súd, ktorý tento rozhodcovský rozsudok preskúmava na základe žaloby podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní. V tomto zmysle je potom potrebné vykladať aj ustanovenie § 45 citovaného zákona. Toto ustanovenie v sebe zakotvuje osobitný prieskumný inštitút - prieskumnú právomoc exekučného súdu, resp. súdu rozhodujúceho vo veci výkonu rozhodnutia.

Účinky materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku v zmysle § 35 zákona rozhodcovskom konaní je potrebné na účely § 45 zákona o rozhodcovskom konaní vylúčiť vo vzťahu k exekučnému súdu. Exekučný súd je teda pri postupe podľa § 45 citovaného zákona oprávnený hľadiť na rozhodcovský rozsudok tak, akoby materiálne právoplatný nebol, teda nie je ním viazaný v zmysle § 159 O.s.p. a môže

ho preskúmať z hľadísk vyjadrených v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, aj čo do jeho materiálnej právoplatnosti.

Súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku skúmal súlad rozhodcovského rozsudku so zákonom.

Odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je v tejto veci exekučným titulom, bol vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré trpelo vadou uvedenou v § 40 písm. a) alebo b) Zákona o rozhodcovskom konaní a zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené a odporujúce dobrým mravom.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.